

2. neděle adventní rok B (2023)

1. čtení - Iz 40,1-5.9-11

Připravte cestu Páně!

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Těšte, těšte můj národ - praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho špatnost, odčiněna jeho nepravost, vzal z Hospodinovy ruky dvojnásob za všechny své hříchy. Hlas volá: "Na poušti připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezky našemu Bohu! Každé údolí at' se zvýší a každá hora a pahorek at' se sníží! Co je křivé, at' se napřímí, co je drsné, at' se narovná! Hospodinova velebnost se zjeví a každé tělo společně uzří, že mluvila Hospodinova ústa." Vystup na vysokou horu, ty, který hlásáš pro Sión radostnou zvěst, pozdvihni mocně svůj hlas, ty, který hlásáš pro Jeruzalém radostnou zvěst! Pozdvihni (svůj hlas) a neboj se; řekni judským městům: "Hle, váš Bůh! Hle, Pán, Hospodin, přichází s mocí, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu a před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem shromažďuje beránky, ve svém klínu je nese, březí ovce šetrně vede."

Mezizpěv - Žl 85,9ab+10.11-12.13-14

Odp: Pane, ukaž nám své milosrdenství!

Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh:
jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté.
Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí,
aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.

Milosrdenství a věrnost se potkají,
políbí se spravedlnost a pokoj.
Věrnost vypučí ze země,
spravedlnost shlédne z nebe.

Hospodin též popřeje dobro
a naše země vydá plody.
Spravedlnost bude ho předcházet
a spása mu půjde v patách.

2. čtení - 2 Petr 3,8-14

Čekáme nová nebesa a novou zemi.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Petra.

Jednu věc, milovaní, nesmíte přehlédnout: že je u Pána jeden den jako tisíc roků a tisíc roků jako jeden den. Ne že by Pán otálel splnit to, co slíbil, jak ho někteří (lidé) obviňují z otálení, ale je k vám shovívavý, protože nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání. Ten den Páně však přijde jako zloděj a tehdy nebesa náhle s rachotem pominou, živly se stráví žárem i země a všechno, co se na ní bude nalézat. A tak všechno vezme za své. Jak vám proto musí ležet na srdci, abyste žili svatě a zbožně, a tak očekávali a urychlovali příchod toho Božího dne, kdy se nebesa stráví v ohni a živly rozplynou v žáru. Ale my čekáme - jak on to slíbil - nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost. Když tedy na to musíte čekat, milovaní, horlivě se snažte, abyste byli před ním bez poskvrny a bez úhony v pokoji.

Zpěv před evangeliem - Lk 3,4.6

Aleluja. Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každý člověk uzří Boží spásu. Aleluja.

Evangelium - Mk 1,1-8

Bděte: nevíte, kdy přijde pán domu.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím: Je psáno u proroka Izaiáše: "Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!" Když Jan Křtitel (vystoupil) na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a (přitom) vyznávali své hříchy. Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobylkami a medem divokých včel. Kázal: "Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánků. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtit Duchem Svatým."

Homilie

Draží bratři a sestry! Prožíváme už naplno advent. Je to doba vzácného času milosti, je to výzva do našeho života, příležitost k novému setkání s Bohem, který přichází. Ze slova Božího dnešní druhé neděle jasně vysvítá, co je to advent. Advent je dvojí pohyb: Pán se blíží k nám - a my se máme přiblížovat k němu. Máme mu připravit cestu a máme mu vyjít vstříc. V dnešním Božím slově také zaznělo, kde je to nejpříhodnější místo k setkání s Bohem. POUŠŤ. Musíme si uvědomit, že zde nejde ani tak o zeměpisné místo, o velkou plochu písku bez života, kde je pusto a prázdro, kde je klid a ticho. I když víme, že v dějinách spásy těmito místy Bůh vedl lid Izraele. Na tomto místě trávil Pán Ježíš 40 dnů po svém křtu v Jordánu. A mnozí další zakusili blahodárné účinky pouště.

Poušť je biblický pojem, který má náboženský rozměr mimořádného vlivu na život. Poušť může člověk prožívat i zde. Ve městě, na venkově či ve svém domě. Tajemství „pouště“ snad nejkrásněji vyjadřuje mistr v tomto oboru Carlo Carretto. My známe jeho Dopisy z pouště. Ale jedna z jeho mnohých knih má také název „Poušť uprostřed města“. V této knize je čtenář velmi mistrně uváděn do umění modlitby i v tom největším mumraji světa. Carretto učí dnešního člověka, jak se modlit v babylonu světa, který ztratil kontakt s Bohem.

Poušť je tedy pro nás náboženský pojem. Je to „místo“, kde se můžeme setkat s Bohem. Jedná se o místo, které si může člověk kdekoli vytvořit. Carretto s úsměvem vypráví, jak si udělal místo setkání s Bohem, modlitebnu, i ve vlaku. „Vlakem jsem jezdil každý den do práce a z práce. Určitě si dokážeš představit takový vlak plný dělníků a studentů. Hluk, smích, kouř, tlačenice, prostě zmatek nad zmatek. Já jsem si sedával do rohu a nic jsem nevnímal. Četl jsem si v evangeliu. Zavřel oči a mluvil s Bohem. Síla lásky dokázala překonat každou nesoustředěnost. Pozoroval jsem milence jedoucí ve stejném vagóně, jak si v dokonalém souladu cosi šuškají a vůbec se nestarají o to, co se děje kolem nich. Tak jsem se i já naučil

mluvit s Bohem, setkávat se s Bohem a nevnímat svět jako zamilovaní lidé." Dovídáme se zde od C. Carretta, že tajemství lásky je tím klíčem, který nám otevře „poušť“, místo klidu, pokoje, místo vnímání Boha. „Boha nenajdeš snadněji tím, že utečeš od světa,“ říká Carretto. „Změň své srdce a najednou uvidíš všechno v jiném světle.“

ZMĚŇ SVÉ SRDCE. To je výzva adventu. A je to vlastně totéž, co se říká o přípravě cesty pro přicházejícího Pána. Připravit cestu, to znamená udělat pořádek v srdci. Snížit hory své pýchy, sobectví, ješitnosti. Zasypat doliny nesnášenlivosti, požitků, pohodlnosti, lenosti. Takto připravovat cestu znamená změnit srdce. Kvůli tomu, aby mohl člověk na sobě takhle pracovat a změnit se, musí vyjít na poušť. A to znamená něco pro to udělat, nevnímat svět kolem sebe, přestat být pohodlný. Poslechněme si, jak si to představuje jedna veliká osobnost německé církve. Dnes už zesnulý berlínský kardinál Bengsch. Byl to velmi populární muž a především mu poprávala slchu mládež. V jedné ze svých promluv, pro něho tak typických, říkal: „Je sice pravda, že je možné dělat pokání bez jakýchkoliv formalit. Jenže - myslíte si, že by bylo normální upřímné pokání a obrácení člověka, který by je konal v měkkém křesle na polštářích, za zvuků veselé hudby, a kdyby při tom chroupal oříšky a vybrané cukrovinky?“ Tak si někteří to své pokání představují. A tak si mnozí představují i svou adventní přípravu.

Drazí v Kristu! Chceme-li vyjít na poušť, musíme v tomto čase vícekrát vypnout svět kolem sebe. To je: nezapínat televizi, počítače a mobil. To znamená také sednout si s rodinou k adventnímu věnci a povídat si s dětmi o něčem pěkném, přečíst si společně něco z Písma sv. Pomodlit se. A také někdy zůstat sám. Ale pozor, nežhavit závity intenzivním přemýšlením. Ale vnímat a snažit se pocítit lásku, kterou miluje můj nebeský Otec. Lásku Ježíšovu, která nám prokazuje tak velké milosrdenství. Když se nám to podaří, věřme, že se změní naše srdce. A pak skutečně i my poběžíme vstříc Pánu, který přichází. Amen.